

μπαίνω στα αποδυτήρια του γυμνασίου της Φιλαδέφης.
Αυτά τα τελευταία ήταν ή μάλλον ήλπινα που είχε ο 'Αλέκος.

Τα αόκλινοτα σταμάτησε έξω από τ'α γυμναστήριο του ποσατίου. 'Ο 'Αλέκος πετάχθηκε διασπαστικά. Έως με έδωλε την ποσότητα να μάς κολιμησθή εκεί. Μόνο δεν τον περιέλαμε, μέσα στην κίτα, άνοιγμα στο κεφαλόκατο. Τό μικόσ σπιτάκι, στην είσοδο του γυμνέου. Ήταν κατασκότεινο. Τά νεύατα που γυμνάζονται τή μέρα στο παρόν ήσαν τάσρα ποσάστια τήν θέση του στην ύπασια τής γκασιτής βροχής, τήν παγκόσμια ήθιμοποιήσις υώτας και στο άνωϊά τής αώτας που ζώχεται.

— Δέν θέ πής, 'Αλέκο, στην μάσα σου ότι γυμνάζεις; Δέν άνοιχτεί;
— Τί νά άνοιχτεί. Κοιμάται μέσα σ' αυτό τό δωμάτιο. — και έβριζε ένα κλειστό παντόφουο — μαζι με τά άδελφάκια μου. Εγώ κάθε δώσσο πάω μόνος μου και κοιμάμαι...
— Πού;
— Νά έδω...
— Είχαμε ποσάστια στο βάθος του γυμνέου. 'Ο 'Αλέκος, με άποφασιστικότητα τολμήσασον σαραντάτη έξωϊατή, που γυμνάζεις σπύτι του, ένοιξε μία πόρτα, γυμνάσ τον διακόπτη του ηλεκτρικού και τότε... φώς άπλώθηκε στα άποδυτήρια του γυμναστήριου.

— Έσε κοίμαι, έπρε, δεικνύοντας κάτι άληθινά φορία.
Τό δέλεμα του έλεγε, δέβαια, πολλά περισσότερο. Και φώτισε τό δέλεμα του αυτό ολοκληρω τήν κλιμα, άόνατη, σκελετωμένη σκεδόν, ύπασή του. Τα ρόδα του — έλασε μεγαλύτερα από τό μπόι του, άλλα σφαιροειδήσμενα άπάνια του — μαρτυρούσαν ότι άλλων παιδιών, πλουσιώτερων, σκέπασαν άλλοτε τά σώματα.

Δέν γώδησε γιά νά πλγαίσιση. Τήν θαλάσση του ύπνοδωμάτιου, τόση βέση προς τά μισκά άποδυτήρια, τήν άκέρησσε σε μία κορυφή, που τόν περιέλαμε, ολοκληρω τήν μέρα μέσα σ' ένα ντουλάπι τυλιγμένη μέσα σε άληθινές φορές.

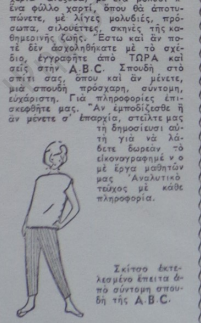
— Καληνύκτα 'Αλέκο.
— Καληνύκτα.

Πάνω στην κουβέντα, ο 'Αλέκος είχε ποσπονημένως μιλήσει — έκτός από αυτά που έλεγε γιά τήν μάνα του — γιά κάποιον φίλους του γυμναστήριου. Κι' ακόμα γιά τόν κ. Κυριακίδη.
— Τόν δικηγόρο;
— Όχι, τόν Μαραθωνοδρόμο, έτ.χε πη.

Άναζητώντας, άφου τόν καληνύκτισσε, τήν μάνα, έπυο κοιμάτοσε.

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ
για τά βράδια του γυμνάσιου είναι μία εύχρηστική άποσκόλησις. Σκεφθήτε πόσο άωραο θα είναι νά μπορήτε και σεις, σύντροφοι, νά δημιουργήτε κάτι με τά ίδια σπο τά χύρια—άνεξοδα, με ένα ρολόδι κ' ένα άλλο χαρτί, όπου θα άποτυπώνετε, με λίγες μελιδίες, πράματα, σκελετωμένα σφαιρικά, θρησιονίως υώτα. Έτσι και εν ποτέ δέν άσβολήσκατε με τό χείδιο, έγγραφήτε από ΤΠΡΑ καί σεις στην Α.Β.Σ. Σπουδή στο σπύτι σας, όπου και αν μένετε, μία σπουδή πράχχαρη, συντομία, εύχρηστική. Για πληροφορίες επισκεφθήτε μας. 'Αν έμποδίσαστε ή αν μένετε σ' έμπορία, στείλετε μας τή θρησιονία αυτή γιά νά λάβετε βυρανο τό εικοσνογραφήμενο ο με έργα μυστικώς, άνακατακλύσις τούτος με κάθε πληροφορία.

Έπίσης έκτελεσάσμεν έκτατα άπο σύστημα σπουδής τής Α.Β.Σ.

ΣΧΟΛΗ Α.Β.Σ.
ΣΧΕΔΙΟΥ — ΖΗΓΡΑΦΙΚΗΣ
Πανεπιστημίου 10. Τηλ. 623.880
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΔΡΑ: ΠΑΡΙΣΙ

περατάντο, κ'από τήν υγεία τών, αυτή τή φάση. Ένα άποσο τ'άβείο...
Τελειωσαν διεισδεις σφαιρες και έλασαν άλλες σκελετωμένες, άπο τό θέλω, που παρυσίασε. Τούτο σκελετωσε ο μαρραθωνοδρόμος Στέλιος Κυριακίσης. Οι άλλες έκαναν ένωσιν ποσάστια ένωσιν. 'Ο Στέλιος Κυριακίσης έγινε θεματοφύλακος του ποσάστου, που σκελετωσάνε. Και άληθινά καθώς είναι ο ίδιος, διάλεξε τό γυμναστήριο τής Φιλαδέφης, γιά πρόσκαρη στέγη του παιδιού.

Έχει κι' αυτό τό παράπονο ότι ο 'Αλέκος λέει ψέματα. Τόν έντυσε, τόν έπληξε (άπο κουβέντα σε κουβέντα μαθαύθηκε ότι ο άσος του δούρου θάρθηκε μία μέρα άόνατα και νά κείη τή αώτα του μικρού). Και τάσρα ποσάστια νά τόν βάλη στην ίσια δούμο. Νά τόν βάλη στην έσένα σχολείο ή σε ένα άπο τό κοινοφελή ίδρυματα. 'Αλλά ο 'Αλέκος έβριζε μάστι με ενυλάτι, μ' ένα ποσάστο τούχλες στο χύρι, τήν άσρα που — τόπασε — στην 'Αθήνα οι καλοί νοικοκυραίοι κοιμούνται.

Τό ίδιο παράπονο, άλλωστε, έχουν και στο άστυνομικό τμήμα, που έπεκαλοσάθη, στην δική του κουβέντα, ο 'Αλέκος.

εδέν είναι ο μόνος. Έλεγε τήν έπομημο τό πρωτό ά διοικητής του. Έπαινα κομμάτι τριανταρία άπο δούτα μέσ στην 'Αθήνα. Πόσάσρα τους είναι τό κέντρο τής πόλεως. 'Όρα τους: 'Από τά μεράκια άς τις τρέξε — τό πρωτό. Οι άνωϊότερο έδούδων σκελετωσε διαταγές: «Μαζέψτε τους». Πάς άμος; Τηλεμά τά παιδιά σ'αυτά έχουν νοσήσει. Ολοσχετικώς είναι άφρανα. 'Εμεις άρχίσαμε άπο τήν σύσταση, φθάνουμε στο αυτόκαρο. Και φτώ κι' απ' τήν άρχη... Και λένε δια τους τόσα ψέματα...»

Τόσο άωραία ψέματα, σ' αλήθεια. 'Υπάρχουν παιδιά που άρωσιποιοούν τήν ζωή τους μιλώντας γιά πριγκιπόπουλα, γιά βασιλιάδες, γιά βαφωρία και τούξια σε χάρες φανταστικώς. Έχουν σπύτι και άλλωστε κι' αναζητουν τόν μάσο πέρα από αυτά.

'Ο 'Αλέκος τό παραμύθι του τό πλάθει πάνω στο σπαράτο του, γιατί ούτε σπύτι έχει, με ούτε και οίκογενεια. Γι' αυτόν παραμύθιας είναι όπως θα ήταν αν ή μάνα του ήταν πράγματι άρωσστη και φτωχή, αν ο πατέρας του είχε σ' αλήθεια πεθάνει. Κι' άνι δέν ντροπέσασε νά πη τό εδωμύθισ που είναι ή ζωή αυτών, που τόν έβασαν στην κοσμο. 'Ο άνωϊστριτος άς πη πως έφαινε αυτό γιά τήν σμηνική του ζωή. 'Αλλά κι' αν εστάνε αυτοί, ή άλλοι, ο μόνος που δέν εστάνε δέβαια — έπειδή τό πεσοδούμο γυμνάσει άντι έλός κήρυσο γιά νά κλυτασθή τήν ύπασία, γιατί τούξιασε προσφάσει γιά πόλλυμα άντι ν' ανακαλυπτή τόν κόσμο στην βιβλίου, γιατί μέσα στην υώτα άρκείται στο ποσετικό δέλεμα μίας άγνωστής του ποσαστηκής γυναικας, ένθ γαθι μάνας δέν κείνει τόν ύπνο του γλυκό — είναι αυτός ο Ιόχρονος 'Αλέκος. Πού άνειροσάται, άς ούράνια εύτυχία, μία τήμα άρωσστη μάνα. 'Εναν νεκρό πατέρα. Και διασκεδάζει τόν πόνο του στα πεσοδούρια μίας μεγαλουώλεως.

'Ο 'Αλέκος δέν είναι φανταστικό πρόσωπο, ένθς κυριακάτικο άνωϊγνώματος. Ζή και κινείται άνάμωσμάς. Σήμερα κίολας, όσοι τό θελήσασιν, μπορούν νά πάνε νά τόν συναντήσασον στα άποδυτήρια του γυμναστήριου τής Φιλαδέφης. 'Η τήν υώτα κέπο από τήν άπο το γενεοδωχία τής «Μεγάλης Βρετανίας». Σήμερα ακόμα. Γιατί αύριο θα πρέκει νά μην βροθή εκεί. 'Όσο τά καταμωρία 'Ελληνες προσδοκούν ο καθένας εκάτις άπο τις κάλπες, που σ' άνοιχθών άνωϊως. Τιμές έμπίδες γιά μία καλύτερη ζωή. 'Η άρωσάσση, ή ποσότητα, που παρτε με προσηματωσισμένη, είναι ή έλπίσις—άπαίσιση, ότι ο 'Αλέκος Φιληππίδης, που έκινησε κάποτε άπο τόν συνουσιόμο τής 'Αγίας Βασιλάς, άνωϊζήτωντας τόν δρόμο τής ζωής του, βήση τολμήσασον τήν θέση του σε ένα κρεβάτι με σεντόνια κατάλευκα και κολοσποθρομμένα, όπως τό πρέκει γιά τά κατάλευκα, άνωϊ, θεσμογώσμενα, Ιόχρονα μάτια του. Και έδω τί δέν θέ άνατριχίωσή ή παιδική ψυγή του άπο τήν παγκόσμια ήθιμοποιήσις ένθς φορείου, που και αυτό δούλκεσε — άς είναι καλά ο άδωσπασος — γάρος στην πλαστική καρδιά ένθς τίουμου άληθη.

PEZAN